

Roger Coma, actor i director

Roger Coma és actor de televisió, cinema i teatre. També és guionista, director i escriptor, i recentment s'ha estrenat com a presentador de televisió amb el programa de TV3 *Caigut del cel*. Ha triomfat amb sèries com *Porca Misèria*, *El crack* o *Com si fos ahir* i ha protagonitzat nombroses obres teatrals, com *Escape Room* o *Lapònia*. Ara, es posa de nou sota les ordres de Cristina Clemente i Marc Angelet, autors i directors d'*Una teràpia integral*. Es tracta d'una comèdia que ens fa reflexionar sobre la necessitat de creure en alguna cosa. La podreu veure al Teatre de la Garriga – El Patronat, dissabte 21 de gener, a les 20 hores.

L'humor és l'excusa per tocar territoris peluts sense prendre mal

Una teràpia integral ens situa en un curs per aprendre a fer pa, però en realitat, va molt més enllà. Què trobarem en aquest obrador?

Situacions de desequilibri, personatges patinant a la deriva, enfrontant-se a la dificultat de ser un mateix, empesos a viure amb una certa responsabilitat. Sota una trobada plena de farina i amb desig de ser bons alumnes s'adonen que amassar pa és el mateix que amassar frustracions i això és patètic i com que és patètic és còmic.

És una comèdia, però el text toca temes profunds, com la recerca de la felicitat i el profit que en treuen algunes persones per fer negoci... l'humor és una bona eina per encarar temes no tant agradables?

Per les persones com jo que ens fa por ser assertives l'humor és l'excusa per tocar territoris peluts sense prendre mal ni ser acusat de filofeixista. La profunditat està molt bé però alerta que també fa molta vergonya. Ara, amb humor tot t'ho empasses, és l'hòstia consagrada dels discursos insuflats.

Interpretes en Bruno, un personatge que ha provat tota mena de teràpies per trobar el benestar. Com has preparat el paper?

No ho sé... (riu). Vaig provant fins que noto que dit d'una manera el cos em va més actiu? Se m'accelera la respiració. Cal estar molt còmode i alhora sentir que estàs fent alguna cosa que no tocaria. Cal fer un personatge molt humà, per tant una mica imbècil.

Fotografia: Marc Viñas

Comparteixes escenari amb grans de l'escena: Àngels Gonyalons, Abel Folk i Laura Porta. Com és treballar amb aquest equip?

Equip és una bona paraula, perquè és una peça coral, coralíssima i són gent centrada, amics de la feina, jo potser sóc el més gandul. I som una família, ens hem barallat i ens hem tornat a trobar. Me'ls emportaria a dins d'una maleta, són meravellosos. Els tindria reduïts com unes mascotes i em farien companyia. Els tindria sempre amb piles noves. Després de cent funcions encara produeix gran alegria fer junts la litúrgia de la comèdia.

Heu passat per molts teatres i diversos festivals. Tenim teràpia integral per estona?

Jo ja en faria una altra, perquè em canso de les coses, sóc capriciós, però aquesta va per llarg. El públic surt molt emfatitzat i veure això em

fa sentir que val la pena fer-la per tot arreu on ens vulguin. I jo la faig feliç. I la faré encara molta estona perquè tornem un parell de mesos a Barcelona, continuem el *tour* per la catalaníssima terra. Això només ha fet que començar.

Et veurem properament en algun nou projecte?

Tornarem a fer el programa dels morts que deixen coses, *Caigut del cel*. Estem amb nous capítols, amb nous morts i noves problemàtiques.

He gravat també una nadala amb els meus fills per Youtube, espero que agradi.